

15 października 1931 r.

H 61 f 5114

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY.

Nr 14246.

Kl. 30 d 5.

Adolf Lettermann
(Berlin, Neu-Tempelhof, Niemcy).**Sposób wykonywania odcisku stopy i wkładki do obuwia.**

Zgłoszono 10 grudnia 1929 r.

Udzielono 29 lipca 1931 r.

Pierwszeństwo: 11 grudnia 1928 r. (Niemcy).

W celu usunięcia różnych dolegliwości i zmian organicznych, powodowanych płaską lub obniżoną stopą, używa się podkładek pod stopę względnie wkładek do obuwia. Gotowe takie podkładowe o numerowanych wymiarach znajdują się w handlu, lub też podkładowe są dopasowywane indywidualnie na podstawie pomiarów podbicia stopy. Pomiarów dokonywa się na przykład w ten sposób, że każe się stanąć pacjentowi pokrytą farbą stopą na białym papierze lub na masie gipsowej, napoły stęzałej.

Znany jest również sposób dokonywania pomiarów, polegający na tem, że każe się stanąć pacjentowi na masę, umieszczoną w obuwiu i nagrzaną powyżej temperatury ciała. Masa taka zatrzymuje nadany

kształt po ochłodzeniu do temperatury ciała, tak że może służyć jako wkładka do obuwia. W obydwu przypadkach otrzymuje się odcisk stopy obciążonej, co pozwala wnioskować o stopniu obniżenia kości wskutek obciążenia stopy.

Wkładano wreszcie plastyczną masę twardniejącą pomiędzy podeszwę i podkładkę z materiału lub skóry, przyczem podeszwie nadawano uprzednio na kopycie kształt wkładki.

Wkładki, wykonywane na podstawie odcisku stopy, nie przywracają jej normalnego kształtu, co można osiągnąć tylko przez odchylenie obniżonych kości do naturalnego ich położenia. To obniżenie, spowodowane osłabieniem ścięgien, usunąć

można, wywierając na obniżone części obciążonej stopy nacisk w kierunku od dołu ku górze:

Pożądany skutek mogłaby spowodować komora pneumatyczna, jednakże używanie jej jako wkładki do obuwia jest z wielu przyczyn niedogodne. Natomiast przekonano się, że przez stąpanie na odpowiedni worek o zarysach stopy, wypełniony plastyczną masą, która po pewnym czasie krzepnie, stając się nieściśliwą, można wykonać odcisk, oddający dokładnie kształt stopy i pozwalający określić stopień odchylenia kości, obniżonych wskutek obciążenia stopy. Plastyczna narazie masa, znajdującą się w worku, ulegając ściśnięciu pod wpływem ciężaru ciała w miejscach najmniej obciążonych, odpowiadających właśnie częściom stopy, obniżonym z powodu osłabienia ścięgien, wywiera po skrzepnięciu nacisk ku górze na obniżone części stopy i podnosi je. Nadmierne zaś naprężenie osłabionych ścięgien nie może nastąpić.

Stopa posiada w trzewiku mniejszą i węższą powierzchnię stąpania, niż stopa bosa; wskutek tego wskazane jest wyrabianie worków o wymiarach wewnętrznej podeszwy obuwia. Wkładki takie przedsta-

wiono na rysunku; fig. 1 przedstawia widok zgóry wkładki przed włożeniem jej do trzewika, fig. 2 — przekrój podłużny wkładki.

Worek *a* z gęstej tkaniny jest napęnlony materiałem wypełniającym *b* o wymienionych wyżej własnościach.

Po odcisnięciu stopy i skrzepnięciu masy otrzymuje się ortopedyczną wkładkę, która przywraca naturalny kształt chorobliwie zmienionym stopom i usuwa ich dolegliwości.

Zastrzeżenie patentowe.

Sposób wykonywania odcisku stopy i wkładki do obuwia na stopy płaskie lub obniżone, zapomocą masy plastycznej, krzepnącej po pewnym czasie i kształtowanej wewnątrz obuwia przez nacisk stopy podczas chodzenia, znamienny tem, że masę plastyczną wkłada się do obuwia w podatnym, lecz nierozciągliwym worku o wymiarach, dostosowanych do wielkości stopy, przyczem masa szczelnie wypełnia worek.

A d o l f L e t t e r m a n n.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

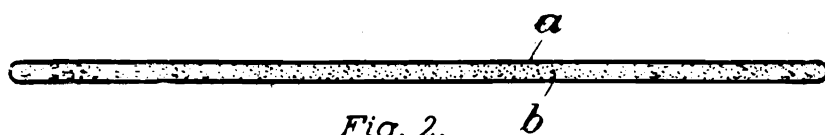
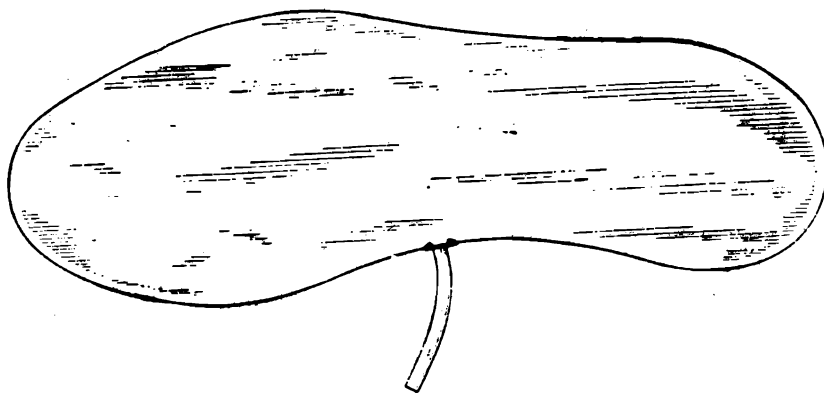

Fig. 2.